

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/13/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1514010593
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1514010593.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obžalovaného Y. P., stíhaného pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 28.9.2015, sp.zn. 1T/99/2014, na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 10. mája 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr.por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec sa v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 28.9.2015, sp.zn. 1T/99/2014, bol obžalovaný Y. P. uznaný vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona („Tr.zák.“) na skutkovom základe, že

dňa 13.11.2012 v čase asi o 16.35 hod. v X. - L. na K. ul. č. XX na chodníku a na tráve v priestore pre voľný výbeh psov sa dostal do vzájomného slovného a neskôr fyzického konfliktu s poškodeným T. T. ohľadne povinnosti majiteľa mať psa na vôdzke, pričom následne obvinený z tašky, ktorú mal pri sebe, vybral legálne držanú a nosenú zbraň - samonabíjaciu pištoľ vz. ČZ mod. XX, kalibru X,XX mm X., výrobné číslo XXXXXX, pričom z tejto zbrane celkovo vystrelil minimálne sedem rán, z ktorých prvú vystrelil do vzduchu a následne vystrelil niekoľkokrát smerom na psa, pričom jedným výstrelom zasiahol psa poškodeného a ďalšími zasiahol poškodeného stehno, ktorý sa na obranu svojho psa k obvinenému rozbehol, pričom aj na obvineného zaútočil niekoľkými ranami päťou do tváre, následkom ktorých obvinený spadol na zem, kde pri následnom fyzickom súboji obvinený opätovne vystrelil na poškodeného, pričom zasiahol poškodeného do pravej ramennej kosti, čím poškodenému T. T., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom X., T. č. 2, spôsobil strelnú ranu pravého ramena so zlomeninou ramennej kosti na rozhraní strednej a vzdialenejšej tretiny, povrchové strelné poranenie charakteru odreniny na pravej strane hrudníka a strelnú ranu v oblasti ľavého stehna charakteru priestrely s výstrelom v strednej časti ľavého sedacieho svalu, ide o ťažké zranenie s dĺžkou hojenia v trvaní 12 týždňov a s práceneschopnosťou v trvaní asi 8 - 10 týždňov, pričom poškodená P. zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom X., T. č. XX, N.: XXXXXXXX, vynaložila náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť za poškodeného T. T. vo výške 1.401,86 eur, výška odškodnenia za bolestné pre poškodeného T. T. predstavuje 130 bodov, t.j. 2.044 eur.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 36 písm. j), Tr.zák., § 38 ods. 2 a ods. 3 Tr.zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr.zák. bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia veci, a to 1 ks samonabíjacej pištole ČZ mod. XX, kal. X,XX mm X., výr. č. XXXXXX so zásobníkom, ktorej vlastníkom sa stal podľa § 60 ods. 6 Tr.zák.

štát. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku („Tr.por.“) bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť škodu poškodeným P... vo výške 1.401,86 eur a T. T. vo výške 2.606,31 eur s tým, že tento bol podľa § 288 ods. 2 Tr.por. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku podal odvolanie v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Tr.por. obžalovaný priamo na hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku, ktoré odôvodnili písomnými podaniami obhajca obžalovaného Y. L. N. L., L., T. a aj samotný obžalovaný (doručené na prvostupňový súd dňa 9.12.2015, resp. dňa 23.12.2015).

Obhajca v písomných dôvodoch odvolania navrhol zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu a obžalovaného oslobodiť spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr.por. z dôvodu, že skutok nie je trestným činom, alternatívne po zrušení napadnutého rozsudku vrátiť vec prvostupňovému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Poukázal na to, že obžalovaný opakovane uvádza, že aj napriek následkom (zranenia poškodeného), ktoré nastali vo veci v súvislosti s prejednávaným skutkom, sa cíti byť v danej veci nevinný. Opakovane uvádza, že v danom čase a na danom mieste si len chránil svoj vlastný život a zdravie, ako aj život a zdravie svojej rodiny. V uvedenej veci sa cíti práve on spolu s rodinou ako poškodený z dôvodu agresívneho fyzického napadnutia zo strany poškodeného T. T. a jeho kamaráta spolu s neovládateľným a agresívnym psom bojového plemena. V súvislosti s týmto utrpel aj obžalovaný značné fyzické zranenia a jeho rodina trpí vážnou psychickou traumou z danej udalosti, najmä jeho syn, ktorý mal v tom čase 4 roky.

Obhajca má za to, že napadnuté rozhodnutie nie je založené na starostlivom vyhodnotení dôkazov neodporujúcim zásadám logického myslenia a odôvodnenie je možné považovať za vnútorne rozporné a nevyrovnáva sa so všetkými významnými okolnosťami jednotlivých skutkov a nebol náležite zistený skutkový stav pre kvalifikované uznanie viny obžalovaného. V tejto trestnej veci pretrvávajú hneď niekoľko dôvodných pochybností o skutkových zisteniach a nebolo pristupované k dôkazom svedčiacim v prospech obžalovaného s rovnakou starostlivosťou ako k dôkazom svedčiacim v prospech poškodeného. S poukazom na uvedené je skutkový stav neustálený a bez jeho objasnenia nie je možné bez rozumných pochybností dospieť k jednoznačnému záveru o vine obžalovaného. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že konaním obžalovaného došlo k naplneniu skutkovej podstaty zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr.zák.

Ku skutkovým okolnostiam obhajca uviedol, že súd sa nevysporiadal so zásadnými rozpormi, ktoré vyplynuli z výpovedí svedkov, ktoré vyvolávajú dôvodné pochybnosti o podstatných skutkových rozporoch. Súd nesprávne na základe dokazovania vyhodnotil skutok a podľa obhajoby skutok sa nestal tak, ako je uvedené v obžalobe a v rozsudku prvostupňového súdu. Skutok, ktorý sa kladie za vinu obžalovanému, treba rozdeliť na dva úplne samostatné skutky, ktoré nasledovali za sebou, ako aj skúmať všetky skutočnosti a okolnosti s nimi spojené, pričom:

- 1. skutok - pes stafordšírsky bulteriér bezprostredne ohrozoval 4-ročné dieťa obžalovaného tým, že sa priblížil a drgol nosom dieťa do chrbta, ktoré následne spadlo. Obžalovaný, otec dieťaťa, sa postavil medzi psa a dieťa, následne taškou a nohou odrážal útok psa. Kričal na osoby, o ktorých predpokladal, že sú majitelia psa, avšak bezvýsledne. Keď útok neprestával, vytiahol pištoľ kalibru 7,65 v legálnej držbe a jedenkrát vystrelil do vzduchu a následne druhýkrát z toho dôvodu, že varovný výstrel takmer zanikol v brechote psa, kriku obžalovaného a plaču dieťaťa. Následne pes prestal s útokom (ohrozovať) a bol privolaný majiteľom k sebe. Obžalovaný si odložil zbraň do ruksaku a išiel zobrať dieťa na ruky, ktoré veľmi hlasne plakalo a bolo zjavne rozrušené. Obžalovaný mal v úmysle opustiť miesto a následne nahlásiť tento incident na príslušnom mieste. Obžalovaný konal správnym, zákonným spôsobom, chránil zdravie a život dieťaťa ako aj svoj. Použil zbraň so všetkými zásadami a pravidlami. V okolí sa nenachádzala žiadna iná osoba, ktorá by mohla poskytnúť adekvátnu bezprostrednú pomoc. Najbližšie obydlie je vzdialené asi 1 km od miesta. Danú situáciu nebolo ani možné žiadnym iným spôsobom riešiť ako napríklad niekam sa skryť, napr. do auta, do vchodu domu a pod. Žiadneho protiprávneho konania sa obžalovaný nedopustil.

- 2. skutok - pri skláňaní sa k dieťaťu zazrel obžalovaný v tvári dieťaťa strach a bezprostredne pocítil obžalovaný silný úder od chrbta do pravej časti hlavy v mieste, kde sa spája krčná časť chrbtice s lebkou za pravým uchom. Úder bol taký silný, že spadol a spacifikoval ho. Následne prišla séria úderov a kopancov od jedného útočníka, ku ktorému sa následne pridala druhý útočník. Vzápätí stafordšírsky teriér

bežal smerom priamo na tvár obžalovaného v čase, keď ho bili na zemi. Obžalovaný nemal najmenšiu šancu sa brániť, utiecť alebo nejakým spôsobom sa vzdialiť. V určitej chvíli sa podarilo obžalovanému zobrať zbraň do ruky a strelil smerom po psovi 3 krát, pričom určite zasiahol psa. Od tela psa sa strela (gulka) odrazila do ramena útočníka, čo spôsobilo, že útok sa skončil. Pes zakňučal, spadol a útočník sa chytil za zranenú ruku a pomalým krokom si išiel sadnúť na obrubník. Obžalovanému chvíľu trvalo, kým sa spamätal z incidentu. Obžalovaný sa pomaly postavil, skontroloval deti a manželku, ktoré stáli obďaleč a všetko videli, či sú v poriadku. Následne išiel za poškodeným sa opýtať, či nepotrebuje pomoc. Na priestrel stehna si obžalovaný nepamätá, dozvedel sa to až neskôr v nemocnici, mohlo k nemu prísť pri boji ako ho útočníci zdvihli zo zeme a páčili ruky za chrbtom, avšak s tým nekorešponduje chovanie poškodeného po zásahu odrazenej strely, poškodený nekríval, ani nevidel, že by bola krv na chodníku alebo v okolí. Je potrebné zistiť skutočný čas a spôsob ako prišlo k zraneniu nohy poškodeného a či je vôbec zranenie spôsobené zbraňou obžalovaného. Poškodený volal rodičom a nie polícii alebo záchranke.

Obhajoba má za to, že obžalovaný konal v nutnej obrane. Obhajca následne v odvolaní rozoberá časové hľadisko trvania útoku, začiatok situácie nutnej obrany, ukončenie situácie nutnej obrany, obranu a obrancu. Uvádza, že v tomto prípade jednoznačne začal razantný útok päsťou poškodený a následne ďalej pokračoval v útoku. Poškodený (útočník) si bol zjavne vedomý svojej sily, nadvlády nad situáciou podporenou druhou osobou, ako aj svojím psom. Bol uzrozumený, že obžalovaný (v tom čase napadnutý) má pri sebe strelbyschopnú zbraň, keďže pred chvíľou bola použitá varovnými výstrelmi do vzduchu. Poškodeného útok bol preto vedený s veľkou intenzitou a na hlavu obžalovaného s jasným cieľom spôsobiť mu zranenie, čo sa mu aj podarilo (viď zdravotnú dokumentáciu v spise). Útok sa skončil, keď odrazená strela od tela psa trafila nešťastnou náhodou do ramena poškodeného. Poškodený si chytil ruku, prestal s útokom a sadol si na obrubník. Je dôležité si uvedomiť, že vôbec nekonal takým spôsobom, že by sa obával akéhokoľvek útoku od obžalovaného.

Potrebná nutná obrana by mala byť taká, aby umožňovala obrancovi okamžité, úplné a konečné odvrátenie útoku bez rizika pre obrancu alebo iné osoby, na druhej strane však vyžaduje použitie takého najmiernejšieho prostriedku reálne prichádzajúceho do úvahy, ktorý ešte vedie k takému cieľu. Nutná obrana nesmie byť celkom zjavne neprimeraná spôsobu útoku. Nie je ale vylúčené, aby použitá obrana bola menej razantná ako útok samotný. To znamená, že ak by chcel útočník spôsobiť ľahkú ujmu na zdraví, môže sám utrpieť ujmu ťažkú a napríklad, ak by chcel útočiť so zbraňou a tým spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, môže sa stať to, že bude usmrtený. Útok zbraňou na životne dôležité orgány (srdce, hlava a pod.) je právne kvalifikovaný ako pokus o spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví a rozhodne sa od toho odvíja aj nutná obrana, ktorá môže byť až tak intenzívna, že v prípade obavy o životne dôležité orgány a v snahe ochrániť ich pred hroziacim útokom nie je vylúčené spôsobiť útočníkovi ťažké poranenia, dokonca s trvalými následkami.

Ďalej obhajca poukazuje na rozpory, pričom uvádza, že súd sa pri svojom rozhodnutí nevysporiadal s ďalšou závažnou skutočnosťou, a to že poškodený vydal na znalecké skúmanie iné nohavice, ako ktoré mal v čase skutku na sebe. Lekárka sa vyjadrila, že veľmi silne krvácal, na skúmaných nohavičkách je len trocha krvi - malý fľak, na mieste žiadna krv útočníka (poškodeného zastavila odrazená strela do ramena a nie priestrel stehna). Obhajoba je toho názoru, že poškodený neodovzdal nohavice - tepláky, ktoré mal oblečené v čase skutku. Táto skutočnosť bola namietaná počas celého konania a preukázaná na základe videonahrávky z miesta činu, fotografie z miesta činu, výsluchom lekárky záchranej služby T. T., výsluchom svedka H. P., výsluchom obžalovaného, znaleckým posudkom z oblasti biológie zo dňa 30.4.2013, ktorý uvádza, že bola neúspešná DNA z izolovanej biologickej stopy na riflach poškodeného, tzn. že nebolo preukázané, že dané nohavice mal poškodený v čase skutku na sebe. Napriek takémuto množstvu dôkazov, súd nielenže túto závažnú skutočnosť odignoroval počas celého konania, ale ani v odôvodnení rozsudku sa s touto skutočnosťou žiadnym spôsobom nevysporiadal.

Ďalej obhajca uvádza, že manželka obžalovaného zavolała na 158, potom obžalovaný a následne osoba, ktorá bola prítomná, avšak ušla pred príchodom polície, tiež zavolała na 158. Súd sa touto informáciou vôbec nezaoberal a nemal záujem vypočuť a stotožniť svedka, ktorý musel byť prítomný v čase a na mieste (korunný svedok). Je veľký predpoklad, že tá osoba je druhý útočník, ktorý z miesta ušiel. Následne dobehol policajť v civilnom oblečení, ktorý musel rýchlo a dlhšie utekať, lapal po dychu a sadol si hneď k poškodenému a začal sa s ním dôverne rozprávať - určite ho osobne poznal. Vôbec mu neposkytoval prvú pomoc. Policajtom sa preukázal, že je N. W. a pracuje ako ochrankár ústavných

činiteľov. Keď dobehne profesionálny policajt - ochrankár ústavných činiteľov a nezačne riešiť situáciu tak, že zabezpečí útočníka (obžalovaného), nezoberie mu zbraň a ani nevykoná ďalšie postupy, ktoré má nacvičené zo svojej práce, tak z toho vyplýva, že to určite nebolo potrebné, lebo situácia si to nevyžadovala. Svedok W. nie je osobou, za ktorú sa vydáva, že bola v čase skutku na mieste. O tejto skutočnosti svedčí jednak úplne iná konštrukcia tela, jednak jeho výpoveď a jednak jeho previerky výpovede na mieste. Mimo iného tvrdí vo svojej výpovedi, že na miesto skutku prišli policajti a mierili na obžalovaného samopalmi. Žiadny policajt nemal samopal. Sú tam také rozpory, ktoré svedčia o tom, že táto osoba vtedy na mieste skutku nebola, ale bola tam iná osoba.

Obhajca ďalej uvádza, že kontradiktórnosť súdneho konania nebola dodržaná, všetky dôkazy zo strany obžaloby sa vykonali a navrhnuté dôkazy obhajoby neboli vykonané a boli bez zdôvodnenia zamietnuté. Obhajobe bolo zamietnuté bez zdôvodnenia vykonanie viacerých dôkazov, a to najmä výsluch svedkov - K., B., Horáková, V., ktorí by ozrejmili situáciu a zistenia na mieste. Súd nevykonal ani konfrontáciu medzi poškodeným a obžalovaným ani medzi obžalovaným a W., ktoré považuje obhajca za dôležité na náležité zistenie priebehu skutku. Ďalej je nevyhnutné preveriť osobu, ktorá v čase skutku taktiež volala na linku 158 a ohlásila daný skutok. Toto by mohol byť kľúčový priamy svedok, ktorý sa v čase skutku nachádzal priamo na danom mieste. Na uvedených, ako aj na všetkých obhajobou navrhnutých dôkazoch naďalej obhajoba trvá.

Obhajca ďalej v odvolaní rozoberá § 155 Tr.zák. s tým, že je absolútne vylúčené, aby 51 ročná osoba, bývalý policajt, tohto času pracovník U., ide na prechádzku s dvomi 4-ročnými deťmi a s manželkou, zoberie si pištoľ ČZ mod. XX, kal. X,XX mm X., ktorá je slabá, nedôrazná, neúčinná a pred zrakom svojej rodiny ide strieľať bezdôvodne po cudzej osobe a psovi, aby im úmyselne spôsobil ublíženie na zdraví. Obžalovaný bol pred skutkom v dobrej psychickej kondícii, proste v pohode a netrpel žiadnou duševnou poruchou. Zbraň mal v legálne držbe. Obžalovaný je telesnej výšky 170 cm, telesnej hmotnosti 75 kg. Poškodený je vyučený mäsiar, mohutný, extrémne silný, telesná výška min. 190 cm, telesná hmotnosť 115 kg. Z uvedeného vidno zjavný fyzický nepomer.

Obžalovaný nikdy nepoužíva hanlivé slová a poškodený nehovorí pravdu o slovách obžalovaného, najmä keď bol s malými deťmi a manželkou. U poškodeného sú hanlivé slová zrejme jeho výrazovým prostriedkom a komunikáciou v komunite, v ktorej sa pohybuje. Pes stafordčírsky bulteriér je bojové plemeno, agresívne, veľmi nebezpečné, využívané na obranu majiteľa.

Doteraz je nevysvetliteľný fakt, čo potvrdil aj znalecký posudok, zistený negatívny výsledok v oblasti sedacieho svalu poškodeného. Obhliadka tela poškodeného zo dňa 14.11.2012, ktorá bola vykonaná v nemocnici na H. ulici, vyvracia tvrdenie poškodeného v tom, že jeho strelné zranenia nemohli vzniknúť tak, ako poškodený opisuje.

Ohľadom zranenia psa obhajca žiada vypočúť ošetrojúceho veterinára resp. poveriť znalca z príslušného odboru, aby ozrejmil zranenie psa, kadiaľ strela vnikla a kadiaľ vyšla z tela von, nakoľko táto odrazená strela spôsobila, že útočník ukončil útok.

V časti odvolania nazvanej „Rozpory vo výpovediach svedkov“ obhajca uvádza, že na základe odôvodnenia napadnutého rozsudku súd vychádzal pri svojich záveroch hlavne z výpovede poškodeného a jeho kamaráta Y. W., ktorý údajne vypovedal zhodne ako poškodený. Obhajca má za to, že v danej veci si súd nevšímal nielen samotnú skutočnosť, že poškodený pri svojich výpovediach opisuje skutkový priebeh diametrálne odlišne, ale predovšetkým aj obrovské rozpory vo výpovedi poškodeného a jeho kamaráta, svedka Y. W.. Poškodený sám vo svojej výpovedi potvrdzuje priebeh skutku podobne ako ho opísal obžalovaný, keď vo svojej výpovedi uvádza, že jeho pes sa priblížil k rodine obžalovaného na jeden a pol metra a obžalovaný z tašky, ktorú mal so sebou, vybral rukou zbraň a vystrelil 1 krát do vzduchu, potom sa jeho pes rozbehol k obžalovanému a potom vystrelil na psa 1 až 2 krát, pričom on, poškodený stál asi 3-4 metre od obžalovaného, pes zaskučal a poškodený sa rozbehol k obžalovanému. Súd sa vôbec vo svojom rozhodnutí nevysporiadal so skutočnosťou, ako mohol poškodený k obžalovanému pribehnúť s postreleným stehnom, pričom nič necítil a okrem toho výstrelu padli asi 4 výstrely, spolu 8 krát, pričom následne skočil po obžalovanom, zdrapil ho a zovretou päšťou mu dal ranu do oblasti hlavy, po prvej rane obžalovaný padol na zem, kľačal na obžalovanom a opakovane ho udieral do hlavy, zrazu pocítil bolesť v oblasti bicepsu pravej ruky, odstúpil od muža a sadol si na zem. Výpovede poškodeného sú zjavne účelové a zavádzajúce, o čom svedčí

aj skutočnosť, že najskôr poškodený vo svojej výpovedi uviedol jednu ranu do vzduchu, jednu ranu do psa a ostatné do neho - jednu ako utekal k obžalovanému, údajne obžalovaný na neho stále strieľal a následne však uviedol, že počas toho, ako bil obžalovaného päsťou do hlavy, ho obžalovaný zasiahol do nohy a potom do bicepsu. Uvedené zjavné rozpory vo výpovedi poškodeného a obžalovaného neboli súdom odstránené, a to aj napriek tomu, že obhajoba navrhovala nielen pre odstránenie týchto rozporov, vykonať ako dôkaz konfrontáciu medzi poškodeným a obžalovaným.

Ďalej obhajca uvádza, že k údajnej zhodnej výpovedi svedka Y. W., ktorý je blízkym kamarátom poškodeného, sa poukazuje na skutočnosť, že tento svedok vo svojej výpovedi najskôr uviedol, že pri venčení psi utekali smerom k nim (obžalovanému), ktorý začal kričať, aby si ich zobrali, psi pobehli smerom k nim a obžalovaný mal vtedy vytiahnuť zbraň spod bundy a namieriť ju na poškodeného, ale videl, že mieri na psa, a preto sa poškodený postavil medzi obžalovaného a zbraň, potom sa s poškodeným držali za ruky (nevie ako sa mohli takto držať, keď mal mať obžalovaný v ruke zbraň?), začali sa spolu mixlovať a zrazu počul len strelbu smerom k nim, jedna strela smerovala k nemu asi pol metra od neho smerom z boku, počul 3-4 výstrely - to boli prvé strely! - ako spolu zápasili, strhávali sa, padli na zem a vtedy počul znovu strelbu, na to poškodený zreval od bolesti, svedok vytušil, že ho obžalovaný trafil, vtedy postrelil aj psa, lebo kňučal. Následne svedok uviedol, že až keď obžalovaný začal kričať, aby si zavolali k sebe psov, tak ich volali, pes poškodeného sa rozbehol k obžalovanému a keď bol asi 5 metrov od neho, obžalovaný mal vytiahnuť pištoľ a namieriť ju na psa so slovami - zober si ho preč, lebo ho zastrelím. Vtedy počul strelbu, 1 alebo 2 výstrely. Videl ako poškodený ide rýchlou chôdzou k obžalovanému, začul asi ďalšie 3 výstrely, pričom jeden sa odrazil rovno pod nohou! Videl ako spolu zápasili a padli na zem, rozbehol sa k obžalovanému a vtedy počul ďalšiu strelbu, ďalšie 3 výstrely a vtedy zakňučal pes od bolesti a aj poškodený. Nezdá sa mu nelogické, že po výstrele do vzduchu sa niekto rozbehne proti strieľajúcemu, lebo si bránil psa a svedok by urobil to isté. Uviedol, že po strelbe sa dostali s poškodeným telo na telo, mixlovali so sebou, potom počul tú druhú strelbu, keď bol jeho pes skoro pri ňom (ďalší rozpor vo výpovedi v ten istý deň).

Obhajca v súvislosti s výpoveďou tohto svedka uvádza, že ako blízky kamarát poškodeného vo svojej pôvodnej výpovedi uviedol, že išli spolu s poškodeným k obžalovanému a chceli chytiť psov, obžalovaný vtedy vytiahol zbraň spod bundy a namieril ju na psa poškodeného a kričal, aby si ho zobral, lebo ho zastrelí. Svedok kričal na poškodeného, aby sa vrátil, lebo poškodený bežal smerom k mužovi, keď videl, že mieri na jeho psa a postavil sa medzi muža a zbraň, pričom obžalovaný s poškodeným sa držali za ruky (aj keď obžalovaný mal údajne v ruke zbraň), vtedy počul prvé strely. Vo svojej druhej výpovedi - po prvej strelbe, jeden alebo dva výstrely, T. išiel k obžalovanému rýchlou chôdzou, vtedy počul výstrely asi 3, pričom jeden sa mu odrazil rovno pod nohou, videl ako v stojí zápasili, potom sa posunuli o pár metrov a padli na zem a počul ďalšiu strelbu, ďalšie 4 výstrely, ak nie viac, vtedy zakňučal pes a od bolesti aj poškodený. Napriek skutočnosti, že spomínané výpovede poškodeného a svedka W. sú plné rozporov, pričom druhá výpoveď je evidentne účelovo pozmenená, súd sa nielenže nevysporiadal s týmito rozporami, nielenže odmietol vykonať konfrontáciu medzi poškodeným a obžalovaným, ale dokonca vo svojom odôvodnení rozsudku uviedol, že poškodený a svedok Y. W. vypovedali zhodne. Súd v odôvodnení rozsudku sám uvádza na str. 8, že z dodatku ku znaleckému posudku KEÚ PZ Bratislava, PPZ-KEU-BA-EXP-2013/15864 boli obidve výpovede minimálne spochybnené, resp. výsledky tohto znaleckého posudku nesúhlasia s výpoveďami svedka W. a poškodeného.

Obhajca poukazuje na výpoveď obžalovaného s tým, že je na rozdiel od výpovedí poškodeného a svedka W. od začiatku konania nemenná. Opakovane uvádza, že nemal žiaden úmysel niekomu ublížiť. Z výpovede obžalovaného, z výpovede svedkyne P., ako aj ostatných dôkazov vyplýva, že zbraň ktorú mal obžalovaný pri sebe, použil len na ochranu svojho zdravia, života a svojej rodiny. Na poškodeného počas celého skutku ani len nemieril a nieto ešte strieľal, a to aj napriek tomu, že sa poškodený správal maximálne arogantne a agresívne. Naivne sa obžalovaný domnieval, že varovné výstrely do vzduchu odvrátia toho pitbula a jeho majiteľ ho prestane mlátiť ako žito. Poukazuje na to, že súd počas celého konania, ako aj v rozsudku vôbec nevyvrátil obžalovaného výpoveď, ale sa ani nevysporiadal s jeho opisom skutku, pohnútkou a konaním. Napokon výpoveď obžalovaného potvrdila aj svedkyňa H. P.. Naopak ako dôveryhodné výpovede si súd osvojil výpoveď poškodeného a jeho kamaráta, svedka W., ktorých výpoveď je spochybnená nielen na základe samotných rozporov zhora uvedených, ale aj na základe vykonaného znaleckého dokazovania. Zo znaleckého dokazovania vyplýva, že všetky strelné rany boli z bezprostrednej blízkosti max 0-50 cm. Táto skutočnosť absolútne vylučuje výpoveď poškodeného a svedka W., že poškodený bol postrelený zo vzdialenosti 3,5 m resp. 5,5 m. Tiež

ohliadka tela poškodeného zo dňa 14.11.2012 vykonaná v nemocnici na H. ulici v X. vyvracia tvrdenia poškodeného, jeho strelné zranenia nemohli vzniknúť tak, ako opisuje.

Ďalej obhajca poukazuje na absenciu subjektívnej stránky trestného činu (úmysel) podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. Má za to, že počas celého konania nebol nijakým spôsobom preukázaný obžalovaného úmysel konať v zmysle uvedenej skutkovej podstaty trestného činu. Práve naopak, z jeho strany sa jednalo o nutnú obranu v zmysle § 25 Tr.zák. Ako vyplýva z viacerých zabezpečených dôkazov počas celého skutku sa snažil obžalovaný odvrátiť priamo hroziaci ako aj trvajúci útok na jeho osobu, ako aj na jeho rodinu. Má za to, že takéto konanie, nie je možné kvalifikovať podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. a z teoretického hľadiska pri zjavnej absencii úmyslu pri danom skutku by sa svojim konaním mohol obžalovaný dopustiť trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr.zák. S ohľadom na obsah vykonaného dokazovania zastáva obhajca názor, že skutok ako taký sa síce stal, ale úplne odlišne od popisu skutku uvedeného v obžalobe a následne v napadnutom rozsudku, pričom z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že skutok nie je trestným činom. Zároveň má za to, že na základe doteraz vykonaného dokazovania nebolo preukázané ani to, že obžalovaný spôsobil poškodenému úmyselne akúkoľvek ujmu na zdraví. Súd musí posudzovať veci komplexne a vyhodnotiť dôkazy jednotlivo a v ich súhrne s dôrazom na zásady trestného konania. Nebolo obžalovanému preukázané, že sa dopustil skutku, a teda trestného činu uvedeného v obžalobe a nebolo mu ani preukázané spáchanie žiadneho iného trestného činu, respektíve existujú vážne pochybnosti o tom, že by sa žalovaných skutkov uvedených v obžalobe skutočne dopustil v súlade s jednou zo základných zásad trestného konania „in dubio pro reo“, teda zásadou v pochybnostiach v prospech obžalovaného.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že dňa 14.12.2015 náhodne oslovil pracovníka firmy H. p. P., kde obžalovaný pracuje ako pracovník SBS s tým, že počas rozhovoru si obžalovaný podľa postavy, hlasu, chôdze a strihu vlasov vybavil, že sa jedná o osobu, ktorá spolu s T. T. na neho zaútočila dňa 13.11.2012 počas toho, ako sa s rodinou vracali domov. K veci však polícia a súd vypočuli Y. W., ktorý sa na mieste činu nenachádzal. Ten druhý útočník nebol W.. Túto skutočnosť počas pojednávania obžalovaný aj jeho manželka stále uvádzali. Tento rozhovor so P. obžalovaného utvrdzuje v tom, že sa jedná o osobu, ktorá na neho zaútočila. Podľa zisťovania skutočností k psovi, ktorý sa okrem T. na mieste činu nachádzal, sa obžalovaný od pracovníčky MÚ L. dozvedel, že podobného psa má aj muž, ktorý pre MÚ L. príležitostne pracuje. Takouto osobu je i menovaný P.. Od pracovníčky MÚ L. sa ešte dozvedel, že príležitostne v tom roku 2012 pre MÚ Petržalka pracovali P., W. a W.. Nakoľko tieto skutočnosti obžalovanému neboli známe v čase do rozhodnutia súdu na prvom stupni, nemohol ich ani navrhnúť vykonať. Žiada, aby odvolací súd vrátil vec na prvostupňový súd, aby sa vypočula osoba, ktorá obžalovaného napadla a vyriešili sa rozpory - výmena nohavíc, zámena osôb a pod.

Spis bol predložený prvostupňovým súdom na rozhodnutie o odvolaní tunajšiemu súdu dňa 5.2.2016.

Po doručení spisu na rozhodnutia o odvolaní z jeho obsahu nebolo zrejmé, či odôvodnenie odvolania podané obžalovaným, ktoré bolo doručené prvostupňovému súdu dňa 23.12.2015, bolo prvostupňovým súdom zaslané na vyjadrenie dotknutým stranám trestného konania ako to určuje § 314 Tr.por., a preto uvedené vykonal odvolací súd. U. nebolo zaslané k odvolaniu žiadne vyjadrenie.

Podľa § 2 ods. 10 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 19 Tr.por. pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 168 ods. 1 Tr.por. ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Podľa § 317 ods. 1 Tr.por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Tr.por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 1 Tr.por. ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por. Keďže skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil, podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým bolo podané odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Z podaného odvolania obžalovaného vyplýva, že rozsudok súdu prvého stupňa bol napadnutý odvolaním ohľadom výroku o vine, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť odsudzujúceho rozsudku v celom rozsahu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Odvolací súd pritom zistil, že odvolanie je dôvodné.

Zo spisového materiálu vyplýva, že na obžalovaného Y. P. bola dňa 30.9.2014 podaná obžaloba Okresnou prokuratúrou Bratislava V č.k. 1Pv 698/12/1105-46 pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. na skutkovom základe v nej uvedenom, pričom trestná vec bola prijatá na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 1T/99/2014.

Prvostupňový súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní konanom

- dňa 19.1.2015 - boli vypočutí obžalovaný Y. P., poškodený T. T., svedkovia Y. W. a H. P.,
- dňa 2.3.2015 - boli vypočutí znalci T. J. V., S., T. P. B. a G.. T. J. W., L., svedkovia U. P. a L. W. a boli prečítané listinné dôkazy,
- dňa 29.4.2015 - boli vypočutí svedok L. S. a znalci mjr. N.. T. O., mjr. N.. Y. L., npor. N.. G. L. a mjr. T. H. S.,
- dňa 1.7.2015 - boli vypočutí svedkovia Y. P., T. T. T. a T. N. W.,

- dňa 28.9.2015 - bol vypočutý svedok N. T., súdom boli odmietnuté návrhy na doplnenie dokazovania a po záverečných rečiach a poslednom slove bol vyhlásený rozsudok v znení uvedenom na začiatku tohto odôvodnenia.

Odvolačný súd z taktu vykonaného dokazovania prvostupňovým súdom na základe podaného odvolania zistil, že prvostupňový súd vydal rozhodnutie minimálne predčasne a odvolací súd musel na základe ďalej rozvedených skutočností zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr.por. - pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení resp. preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, - pre pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať resp. vykonať ďalšie dôkazy.

Nevyhnutným a základným predpokladom zákonného rozhodnutia je náležité zistenie skutkového stavu vecí, resp. primárnym cieľom náležitého zistenia skutkového stavu vecí je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade so zákonom (hore citovaný § 2 ods. 10 Tr.por.). Uvedené súvisí s účelom Trestného poriadku vyjadreným v § 1 Tr.por., ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie ich páchatelov (to samozrejme nevyklučuje možnosť rozhodnúť o oslobodení spod obžaloby, aby bol potrestaný len skutočný páchatel), pričom zároveň je nevyhnutné rešpektovať základné práva a slobody fyzických a právnických osôb, teda uskutočniť spravodlivý proces, čo je nevyhnutnou podmienkou existencie právneho štátu. Toto však prvostupňovým súdom nebolo rešpektované dostatočným spôsobom a rozhodnutie prvostupňového súdu je predčasné.

Obžalovanému Y. P. sa podľa obžaloby kladie za vinu, že mal poškodenému úmyselne spôsobiť strelnou zbraňou zranenia, ktoré naplňajú znaky ťažkej ujmy na zdraví.

Obžalovaný popiera, že by z jeho strany došlo k spáchaniu trestného činu s tým, že konal v nutnej obrane na základe toho, že bol napadnutý poškodeným T. T..

V tejto súvislosti je treba uviesť, že za účelom náležitého zistenia skutkového stavu vecí boli orgánmi činnými v prípravnom konaní zabezpečené v prípravnom konaní dôkazy, ktorých vykonanie v súdnom konaní je nevyhnutné na to, aby súd mohol spravodlivo rozhodnúť o podanej obžalobe a odvolaciemu súdu nie je zrejmé, z akého dôvodu prvostupňový súd nevykonal všetky relevantné a dostupné dôkazy. Zdôvodnenie takého postupu nevyplýva ani z odôvodnenia napadnutého rozsudku. Takýto postup prvostupňového súdu nie je zrozumiteľný aj vzhľadom na existujúcu dôkaznú situáciu, keď boli vykonané v podstate dve skupiny dôkazov z pohľadu priamych svedkov celej udalosti. Na jednej strane je to opis skutku obžalovaným a jeho manželkou, svedkyňou H. P., na druhej strane opis skutku poškodeným T. T. a svedkom Y. W..

Za účelom preverenia výpovedí obžalovaného, poškodeného a svedkov H. P. a Y. W. boli v prípravnom konaní vykonané preverky ich výpovedí na mieste činu a prokurátor ich aj v obžalobe navrhol prečítať na hlavnom pojednávaní. Tieto dôkazné prostriedky boli tiež podkladom pre vypracovanie doplnkov k znaleckým posudkom z odvetvia chirurgie znalca T. P. B. č. XX/XXXX a znaleckého posudku W. a expertízneho ústavu Policajného zboru z odvetvia kriminalistická a súdna chémia a kriminalistická balistika ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2013/15864. Napriek týmto skutočnostiam neboli tieto preverky výpovedí na mieste činu prvostupňovým súdom v rámci dokazovania oboznámené.

Tiež nie je zrejmé, z akého dôvodu neboli ako dôkazy vykonané listiny resp. nahrávky, ktoré mali byť podľa zápisníc o hlavnom pojednávaní založené do spisu obhajobou a poškodeným, a to práve za účelom ich vykonania ako dôkazu.

Ďalšími pochybeniami, ktoré viedli odvolací súd k zrušeniu napadnutého rozsudku, sa týkajú absencie zákonných náležitostí v odôvodnení napadnutého rozsudku a porušenia zásady bezprostrednosti.

Prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.8.2015 odmietol vykonať dôkazy navrhnuté obhajobou, pričom tento svoj postup ohľadom nevykonania navrhovaných konfrontácií žiadnym spôsobom nezodôvodnil nielen na hlavnom pojednávaní, ale ani v rozsudku, čo je v rozpore s hore citovaným ustanovením § 168 ods. 1 Tr.por., podľa ktorého z odôvodnenia musí byť zrejmé aj to, prečo súd nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že vzhľadom na existenciu dvoch protichodných skupín výpovedí priamych účastníkov skutku bolo odôvodnená žiadosť obhajoby vykonať konfrontácie medzi obžalovaným a poškodeným resp. obžalovaným a svedkom W. a medzi svedkyňou P. a poškodeným resp. svedkami P. a W., keďže rozpory vo výpovediach ohľadom základných skutkových okolností nie je možné vyjasniť inak. Odvolací súd poznamenáva, že obhajoba navrhla vykonať tieto konfrontácie už v písomnom vyjadrení zo dňa 28.10.2014 na základe doručenia výzvy na vykonanie dôkazov a obžaloby.

Uvedené sa obdobne vzťahuje na odmietnutie vykonania dôkazov na hlavnom pojednávaní dňa 28.9.2015 ohľadom výsluchu svedkov K., B., V. a V.. C. vykonania týchto dôkazov prvostupňový súd v rozsudku síce odôvodnil, a to tým, že žiadna z navrhnutých osôb sa skutku nezúčastnila a nijako nemôže objasniť jeho priebeh, avšak z podaného odvolania vyplýva, že týchto svedkov navrhovala obhajoba vypočuť z dôvodu, aby ozrejmili situáciu a zistenia na mieste činu. Podľa odvolacieho súdu len tá skutočnosť, že navrhovaní svedkovia sa nenachádzali na mieste činu v čase, kedy došlo ku skutku, ale až následne, ešte neznamená, že svedkovia nemôžu uviesť skutočnosti významné pre posúdenie veci.

Odvolací súd v tejto súvislosti upozorňuje, že pokiaľ niektorá zo strán navrhuje vypočutie niektorého svedka alebo vykonanie iného dôkazu, treba uviesť okolnosti, ktoré sa majú navrhovaným dôkazným prostriedkom objasniť resp. skutočnosti, ohľadom ktorých má byť svedok vypočutý (§ 240 ods. 4 Tr.por.). Tieto stranou uvádzané okolnosti resp. skutočnosti ohľadom návrhu na vykonanie dôkazu je nevyhnutné súdom aj zaprotokolovať do zápisnice, aby postup súdu, ktorý prípadne následne odmietne vykonať určitý stranou navrhovaný dôkazný prostriedok, bol nadriadeným súdom preskúmateľný pri posúdení veci v rámci odvolacieho konania. Takýmto spôsobom bude musieť postupovať prvostupňový súd aj následne v ďalšom konaní po zrušení rozsudku, pokiaľ budú strany trvať na vykonaní určitých dôkazov (ako to vyplýva už z odvolania) resp. navrhnú vykonať ďalšie dôkazy.

V napadnutom rozsudku odôvodnil prvostupňový súd uznanie viny týmto spôsobom:

„Z takto vykonaného dokazovania mal súd bez akýchkoľvek pochybností, jednoznačne a 100%-tne preukázané, že skutok sa stal, vykazuje znaky trestného činu - zločinu, ublíženia na zdraví podľa § 155 ods 1 Tr.zák. a spáchal ho obžalovaný Y. P.. Súd mal preukázané, že celý konflikt s poškodeným M. T. slovné vyprovokoval obžalovaný svojimi vulgárnymi požiadavkami, aby si poškodený zobral svojho psa preč, inak mu ho zastrelí. Nato obžalovaný vytiahol pištoľ, vystrelil do vzduchu a následne do psa, čo vyprovokovalo poškodeného k fyzickému ataku obžalovaného, pričom ho obžalovaný opätovnými tromi výstrelmi z pištole zasiahol do tela a spôsobil mu ťažkú ujmu na zdraví v zmysle § 123 ods. 3 písm. i) Tr.zák., nakoľko doba práceneschopnosti trvala 8 až 10 týždňov.

Preukázaným bolo i to, že pes poškodeného sa fyzicky ani nedotkol syna obžalovaného, čo vyvracia obhajobné tvrdenie obžalovaného i svedeckú výpoveď jeho manželky. Popis priebehu skutkového deja tak, ako ho podal obžalovaný, ktorý tvrdil, že v čase streľby ležal na bruchu na zemi, nijako nezodpovedá nielen svedeckej výpovedi poškodeného M. T. a svedka W., ale ani záverom znalca T.. P. B. a znaleckého posudku KEÚ PZ, pričom je jednoznačne preukázané, že poškodený M. T. v čase skutku mal oblečené rifle a nie tepláky. Obžalovaný teda nemohol spôsobiť strelné poranenia poškodenému tak, ako mu ich spôsobil, jednoznačne musel byť zoči-voči poškodenému, t.j. tvárou v tvár. Napokon aj záver výpovede a znaleckého posudku znalca G.. T.. J. W. L.. o znížení všeobecnej aj špecifickej vieryhodnosti obžalovaného svedčí len o tom, že verzia obžalovaného nie je preukázaná.

V prejednávacom prípade je preukázané, že bol to obžalovaný, kto vyvolal celý konflikt s poškodeným, bol to obžalovaný, ktorý ako prvý začal strieľať a zranil tak aj psa poškodeného, až potom na neho poškodený M. T. fyzicky zaútočil, obžalovaný na neho následne opätovne 3 krát vystrelil, pričom poškodený mal doslova len holé ruky. Aj podľa znalca T.. Š. B. bola intenzita spôsobenia zranení obžalovaného slabšia.“

Z takéhoto odôvodnenia nevyplývajú základné náležitosti, ktoré musí obsahovať odôvodnenie rozsudku. Prvostupňový súd len popísal, ktoré skutočnosti mal za dokázané a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, avšak neuvádza, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera. Z odôvodnenia rovnako nevyplýva, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, keďže prvostupňový súd nereagoval

v odôvodnení na väčšinu z argumentov obhajoby uvádzaných v záverečných rečiach, ktoré slúžia práve na zhodnotenie dôkazných prostriedkov vykonaných na hlavnom pojednávaní.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že zo zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.1.2015 vyplýva, že poškodený T. T. a svedok Y. W. priebeh skutku ohľadom toho, ako malo dôjsť k zraneniam poškodeného opísali navzájom rozporne, keďže

- poškodený uviedol, že obžalovaný vybral z igelitky pištoľ a vystrelil jedenkrát do vzduchu a jedenkrát do psa, ktorého trafil, poškodený sa následne rozbehol k nemu, vtedy ho obžalovaný strelil do stehna, poškodený sa na neho hodil a udieral ho do tváre, obžalovaný ďalej stále strieľal, mohol vystreliť asi 7 - 8 výstrelov, jeden poškodeného ošuchol o pravý bok, ďalší ho zasiahol do pravej ruky a rozdrtil mu kosť, potom poškodený volal svedka W., ktorý utekal k nim a chcel spacifickovať obžalovaného,
- svedok W. uviedol, že poškodený išiel smerom k obžalovanému rýchlou chôdzou a keď bol od neho 5 - 10 m, začul asi 3 výstrely, jedna z guliek škrtila na zemi vedľa svedka, ktorý bol v tom čase od nich 20 - 30 m, potom obžalovaný s poškodeným zápasili spolu, svedok sa rozbehol za nimi a keď bol vo vzdialenosti asi 5 m, počul ďalšiu streľbu, boli to 2 rany určite, poškodený zakričal od bolesti a odtiahol sa preč, vtedy bol postrelený aj jeho pes a svedok skočil obžalovanému, ktorý sa zdvíhal zo zeme, na chrbát, svedok mu chytil ruku, keďže sa načiahol za zbraňou a kričal na neho, aby nestrieľal.

Prvostupňový súd sa týmito rozpormi vo výpovediach poškodeného a svedka Y. W. žiadnym spôsobom v rozsudku nezaoberal, nezaujal k nim stanovisko resp. a nevysvetlil ich s tým, že v rozsudku iba konštatoval, že svedok Y. W. vypovedal zhodne ako poškodený, resp. že výpoveď svedka Y. W. obsahovo korešponduje s výpoveďou poškodeného.

Už len pre úplnosť treba uviesť, že vo vzťahu k výroku o náhrade škody nie je z odôvodnenia rozsudku zrejmé, o aké konkrétne dôkazné prostriedky oprel prvostupňový súd priznanie náhrady škody a ako dospel k výslednej výške škody a zo zápisnic o hlavnom pojednávaní nevyplyva, či všetky dotknuté dôkazné prostriedky boli aj na hlavnom pojednávaní príslušným spôsobom oboznámené, keďže podľa zásady bezprostrednosti (§ 2 ods. 19, § 278 ods. 2 Tr.por.) môže súd pri rozhodovaní prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Pokiaľ tomu tak nie je, súd musí dotknuté dôkazné prostriedky na hlavnom pojednávaní riadne vykonať.

Obžalovaný už počas hlavného pojednávania vo svojej výpovedi uvádzal, že druhou osobou na mieste celej udalosti nebol Y. W., pričom v písomnom zdôvodnení odvolania uviedol, kto mal byť podľa neho touto druhou osobou (P.). Bude nevyhnutným vzhľadom na uvedené skutočnosti ohľadom dôkaznej situácie túto osobu vypočuť ako svedka a z výpovede zistiť, či sa táto osoba nachádzala na mieste činu v čase skutku alebo nie.

Na základe uvedeného odvolací súd po zrušení napadnutého rozhodnutia vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, keďže doplnenie konania odvolacím súdom by bolo spojené s neprímeranými ťažkosťami, resp. by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Odvolací súd zhrnutím na základe uvedených skutočností uvádza, že bude nevyhnutné, aby prvostupňový súd po vrátení veci na nové prejednanie a rozhodnutie vykonal v zmysle § 327 ods. 1 Tr.por. vyššie uvedené úkony a dôkazy, príp. aj ďalšie, ktorých potreba vykonania vplynie z vykonaného dokazovania. Po takomto doplnení dokazovania bude nutné, aby prvostupňový súd dôsledne a objektívne vyhodnotil vykonané dôkazy v zmysle § 2 ods. 12 Tr.por. t. j. podľa svojho vnútorného presvedčenia, ktoré však musí byť založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne a následne vo veci spravodlivo rozhodol. Písomné vyhotovenie meritórneho rozhodnutia bude musieť obsahovať všetky zákonom predpísané náležitosti, pričom súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.